

D E C I Z I E

05 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Constantin Alerguș, Ion Corolevschi

examinând recursul declarat de către Banca comercială „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” societate pe acțiuni în pricina civilă la cererea introductivă a Întreprinderii mixte „Dionysos-Mereni” societate pe acțiuni cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine, împotriva încheierii Curții de Apel Bender din 11 decembrie 2013, prin care au fost respinse cererea cu privire la anularea hotărârii Adunării creditorilor din 07 noiembrie 2013 și cererea privind suspendarea examinării chestiunii privind confirmarea planului de restructurare aprobat prin hotărârea Adunării creditorilor din 07 noiembrie 2013 depuse de către Banca comercială „Eximbank-Gruppo Veneto Banca”,

c o n s t a t ă:

ÎM „Dionysos-Mereni” SA a depus o cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

Prin hotărârea Curții de Apel Bender din 10 iunie 2013 a fost intentat procesul de insolabilitate față de ÎM „Dionysos-Mereni” SA.

În cadrul procesului de insolabilitate, la 07 noiembrie 2013, a fost convocată și a fost desfășurată Adunarea creditorilor ÎM „Dionysos-Mereni” SA, la care au fost puse în discuție și votate mai multe probleme, inclusiv chestiunea vizînd aprobarea planului procedurii de restructurare a ÎM „Dionysos-Mereni” SA propus de administratorul ÎI „Ciobanu Dorin”.

La 12 decembrie 2013, BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA a depus o cerere cu privire la anularea hotărârii Adunării creditorilor din 07 noiembrie 2013.

Concomitent, BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA a depus o cerere de suspendare a examinării chestiunii privind confirmarea planului de restructurare a ÎM „Dionysos-Mereni” SA, aprobat prin hotărârea Adunării creditorilor din 07 noiembrie 2013.

Prin încheierea Curții de Apel Bender din 11 decembrie 2013 au fost respinse cererea cu privire la anularea hotărârii Adunării creditorilor din 07 noiembrie 2013 și cererea privind suspendarea examinării chestiunii privind confirmarea planului de restructurare aprobat prin hotărârea Adunării creditorilor din 07 noiembrie 2013 depuse de către Banca comercială „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA.

La 12 decembrie 2013, în termenul prevăzut de lege, BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA a declarat recurs împotriva încheierii primei instanțe, cerînd admiterea acestuia, casarea încheierii primei instanțe în partea respingerii cererii cu

privire la anularea hotărârii Adunării creditorilor din 07 noiembrie 2013 și emiterea în această a unei noi încheieri cu privire la admiterea cererii menționate.

Recurenta BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA, în motivarea recursului, a indicat că încheierea primei instanțe este ilegală. Menționează că concluziile primei instanțe sunt eronate și încalcă dreptul băncii la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și principiul contradictorialității stipulat la art. 26 CPC.

Sustine că art. 59 alin. (2) din Legea insolabilității prevede clar că cererea de anulare a hotărârii creditorilor poate fi depusă în termen de 5 zile calendaristice de la data luării cunoștinței cu procesul-verbal al adunării creditorilor. În cererea nemotivată de anulare a hotărârii Adunării creditorilor din 07 noiembrie 2013, banca a menționat expres că nu a făcut cunoștință cu procesul-verbal al Adunării creditorilor din 07 noiembrie 2013. Respectiv, este evident că cererea băncii de anulare a hotărârii Adunării creditorilor din 07 noiembrie 2013 a fost depusă cu respectarea termenului de prescripție stabilit de art. 59 alin. (2) din Legea menționată, întrucât la momentul depunerii acestei cereri, banca nu a făcut cunoștință cu acest proces-verbal, iar la materialele cauzei nu există nici o probă care ar demonstra că banca a făcut cunoștință cu procesul-verbal înainte de depunerea cererii nemotivate de anulare a hotărârii Adunării creditorilor din 07 noiembrie 2013.

Afirmă că nici art. 59 alin. (2) din Legea menționată și nici altă normă juridică nu instituie obligația creditorilor de a face cunoștință cu procesul-verbal al adunării creditorilor imediat după depunerea acestuia la instanța de insolabilitate de către administratorul insolabilității.

Invocă că nu poate fi reținută nici concluzia primei instanțe precum că banca nu poate invoca neaducerea la cunoștință a procesului-verbal al adunării creditorilor, deoarece reprezentantul acesteia a fost prezent la adunarea respectivă. Aplicând în practică concluzia primei instanțe, reiese că termenul de atac al hotărârii adunării creditorilor curge nemijlocit din ziua petrecerii adunării, dacă creditorul a participat la această adunare, însă această concluzie este eronată și contrară prevederilor art. 59 alin. (2) din Legea insolabilității.

Mai invocă că prima instanță nici nu avea dreptul să se pronunțe asupra faptului dacă cererea de anulare a hotărârii adunării creditorilor este sau nu tardivă. Având în vedere că în cererea nemotivată de anulare a hotărârii Adunării creditorilor din 07 noiembrie 2013 banca nu a indicat elementele stipulate la art. 166 alin. (2) lit. d) și e) CPC, judecătorul trebuia să emită o încheiere de a nu da curs cererii și să acorde băncii un termen rezonabil pentru a lichida neajunsurile, în conformitate cu art. 171 alin. (1) CPC. Astfel, numai după ce banca avea să lichideze neajunsurile din cerere, instanța de insolabilitate urma să se pronunțe asupra legalității acestei cereri și asupra faptului dacă această cerere a fost depusă cu respectarea termenului de prescripție.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care

urmează a fi respins cu menținerea încheierii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului rezultă că prin hotărârea Curții de Apel Bender din 10 iunie 2013 a fost intentat procesul de insolabilitate față de ÎM „Dionysos-Mereni” SA.

În cadrul procesului de insolabilitate, la 07 noiembrie 2013, a fost convocată și a fost desfășurată Adunarea creditorilor ÎM „Dionysos-Mereni” SA, la care au fost puse în discuție și votate mai multe probleme, inclusiv chestiunea privind aprobarea planului procedurii de restructurare a ÎM „Dionysos-Mereni” SA propus de administratorul ÎI „Ciobanu Dorin”.

La 12 decembrie 2013, BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA a depus o cerere cu privire la anularea hotărârii Adunării creditorilor din 07 noiembrie 2013, prin care a fost acceptat planul procedurii de restructurare a ÎM „Dionysos-Mereni” SA.

Prima instanță, examinând cererea cu privire la anularea hotărârii Adunării creditorilor din 07 noiembrie 2013, a dispus respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea primei instanțe este întemeiată și legală.

Conform art. 59 alin. (1) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 mai 2012, hotărârea adunării creditorilor poate fi anulată de instanța de insolabilitate pentru încălcări de procedură, la cererea administratorului insolabilității/lichidatorului sau a reprezentantului debitorului, precum și pentru motive de ilegalitate, la cererea creditorilor care:

a) au votat împotriva hotărârii, faptul fiind consemnat în procesul-verbal al adunării;

b) nu au fost admiși la adunare fără temei legal sau nu au fost înștiințați în modul stabilit de prezenta lege despre data, ora și locul adunării;

c) sunt lezați în drepturi printr-o hotărâre asupra unei chestiuni care nu figura pe ordinea de zi a adunării creditorilor sau prin faptul că adunarea a avut loc fără cvorumul stabilit de lege, cu încălcarea cotelor de voturi.

Astfel, normele de drept menționate stabilesc clar și limitativ care sunt temeiurile de drept, în baza cărora o hotărâre a Adunării creditorilor poate fi anulată de către instanța de insolabilitate, pe când reprezentantul BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA, în cerere cu privire la anularea hotărârii Adunării creditorilor din 07 noiembrie 2013, nu a făcut trimitere la nici unul din temeiurile stipulate în art. 59 alin. (1) din Legea insolabilității.

Mai mult ca atât, conform art. 59 alin. (2) din Legea menționată, cererea prevăzută la alin. (1) se depune la dosarul cauzei în termen de 5 zile calendaristice de la data luării cunoștinței de procesul-verbal al adunării creditorilor și se soluționează în ședință publică în cel mult 10 zile lucrătoare, cu citarea celui care a introdus cererea, a administratorului insolabilității/lichidatorului și a președintelui adunării creditorilor.

Actele pricinii denotă faptul că la 12 noiembrie 2013, administratorul insolvabilității ÎM „Dionysos-Mereni” SA a depus la Curtea de Apel Bender un demers cu privire la confirmarea planului procedurii de restructurare a ÎM „Dionysos-Mereni” SA, la care a anexat și procesul-verbal al Adunării creditorilor din 07 noiembrie 2013, astfel, reprezentantul BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA a avut posibilitate să facă cunoștință cu acesta.

În afară de aceasta, actele pricinii mai denotă faptul că reprezentantul BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA a participat la Adunarea creditorilor din 07 noiembrie 2013 și cunoștea despre hotărârile adoptate în cadrul acesteia, iar în cazul în care a considerat că hotărârea privind aprobarea planului procedurii de restructurare a ÎM „Dionysos-Mereni” SA este ilegală, urma să facă cunoștință cu procesul-verbal anexat la materialele dosarului pentru a depune cererea cu privire la anularea hotărârii Adunării creditorilor din 07 noiembrie 2013 în termenul stabilit de lege.

La caz, se reține că prima instanță corect a concluzionat că Legea insolvabilității nu prevede obligativitatea aducerii la cunoștință a procesului-verbal al Adunării creditorilor. Or, acesta reprezintă darea de seamă a Adunării creditorilor, astfel încât participanții nu pot invoca neaducerea la cunoștință a procesului-verbal, deoarece au fost prezenți la discuțiile realizate și la votarea chestiunilor incluse în ordinea de zi și, prin urmare, cunosc aspectele relatate în procesul-verbal al Adunării creditorilor.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță temeinic și legal a respins cererea cu privire la anularea hotărârii Adunării creditorilor din 07 noiembrie 2013 depusă de către BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA ca fiind neîntemeiată, iar argumentele invocate de către ultima în cererea de recurs nu pot fi reținute ca întemeiate.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea primei instanțe.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Banca comercială „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” societate pe acțiuni.

Se menține încheierea Curții de Apel Bender din 11 decembrie 2013 în pricina civilă la cererea introductivă a Întreprinderii mixte „Dionysos-Mereni” societate pe acțiuni cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Constantin Alerguș

Ion Corolevski